

Written by

Saturday, 06 September 2008 20:39 -

ஐந்தாம் பருவம் அரவியல் அமைப்பில் நடப்பது அரவியல் ஆதிக்கமா? சாதி ஆதிக்கமா? இந்தியாவிற்கு வர்க்கப் போராட்டத்துடன் சாதியப் போராட்டமும் தவேதென்று கருதுகிறேன். ஏனெனில், பெரும்பாலான நிகழ்ச்சிகளிலும் பின்னணியாக, மறைமுக பயங்கரவாத ஆயுதமாக, ஆதிக்க அடையாளமாக சாதி இருப்பதாக உணர்கிறேன். ஆனால், சில கம்யூனிசக் கட்சிகளில் சாதியக் கண்ணோட்டமின்றி பிரச்சினைகளை நோக்குகின்றனர்.

காரணம் கட்டால், "பொதுவான போராட்டங்களில் பங்கு பெற்றால் சாதிய உணர்வு மறைந்துவிடும்" என்று கிறுக்கின்றனர். சாதிய வர்க்களைப் பிடிங்காமல், களையெடுப்பது போல் சாதிப் புரட்சி இல்லாவிட்டால் சமுதாயமே(னி) சீழ்ப்பிடிப்பது நிச்சயம் என்று தோன்றுகிறது. தகுந்த விளக்கம் தரவும். ஜெனியோபர், திண்டிவக்கல்.

தற்போது இந்திய சமுதாய சீழ்நிலையில் நாம் நடத்த வேண்டியது வர்க்கப் போராட்டத்தையா அல்லது வர்க்க (சாதி)ப் போராட்டத்தையா? மணிமாறன், சின்னம்.

நம் நாட்டில் தற்சமயம் நடப்பதெல்லாம் இன, மத, சாதி, வகுப்பக் கலவரங்கள் தொடர்ச்சியாக நடப்பதெல்லாம் வறுங்காலத்தில் புரட்சிகரக் குழுக்கள் கிறுவது போல் வர்க்க அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்டவது எவ்வளவு தீரம் சாத்தியப்படும் என்பது தெரியவில்லை. மறைமுக கலவரங்களில் ஈடுபடுபவர்கள், பிற்போக்கான சிந்தனையுடையவர்கள் என்றாலும் தங்கள் சமீபத்திற்காக நிற்பவர்கள்; இவர்களைப் போன்றவர்களைத்தான் வர்க்க அடிப்படையிலும் திரட்ட முடியும். இவர்கள் தொடர்ச்சியான போராட்டங்களாலும் இழப்புகளாலும் இவர்களின் மனங்களில் ஏற்படும் கறகத்தை அகற்றி அவர்களை வர்க்க உணர்வுக்குத் திருப்புவது எவ்வளவு தீரம் சாத்தியம் என்பது தெரியவில்லை. புரட்சிகரக் குழுக்கள் தங்கள் ஆயுத, சித்தாந்த, நடமாடும் போராட்டங்களை கொஞ்ச நாள்களுக்கு ஒத்திவைத்து, குறைந்தபட்சம் மக்களிடம் இன, மத, சாதி, வகுப்புகளின் உண்மை நிலைமைகளைக் கிறி, மக்களை இம்மாயையில் இருந்து விடுபட வகைக் முதல் நடவடிக்கையாகப் புரட்சிகரக் குழுக்கள் ஒன்றிணைந்து இதற்காக செயல்பட்டால் என்ன? வி.பி., உசிலம்பட்டி.

நமது நாட்டிலுள்ள சாதிய அமைப்பின் மீதுள்ள நியாயமான வறுப்பும், எப்போதோ

Written by

Saturday, 06 September 2008 20:39 -

நடந்திருக்க வண்பிய மிகவும் தாமதப்பட்டுவிட்ட புரட்சியின் அவசர அவசியத் தேவை பற்றிய உணர்வும் வாசகர்களின் களேவிகளில் தரிகிறதது. சாதிய ஆதிக்கம் கொடும்மைகளைப் பற்றியும், அவற்றைக் களைவதன் அவசியம் குறித்தும் வாசகர் ஜெனியப் எழுதியுள்ளார். இன்மத, சாதி, வகுப்புக் கலவரங்கள் வரக்க் அடிப்படையில் மக்களைத் திரட்டுவதற்குத் தடையாய் இருப்பது பற்றி வாசகர் வி.பி. எழுதியுள்ளார். பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறித்து வாசகர்களின் இந்தக் கருத்துக்கள் சரியானவையே. ஆனால், அதற்கு அவர்கள் வகைக்கும் தீர்வுகளை நாம் ஏற்க முடியாது.

இந்தியாவில் வருணாசிரம பார்ப்பனிய இந்து மதவெறியும் அதன் அடிப்படையில் சாதிய ஆதிக்கமும் நிலவுவதையே சட்டபூர்வப் போலி கம்யூனிஸ்டுகள் மறுத்து வருகிறார்கள். இந்துமத வெறியையும், மலேசாதி ஆதிக்கத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்குப் பதில் சாதி, மத ஒருமைப்பாடு மற்றும் மதச் சார்பின்மறை சமரசவாதங்களை வகைகின்றனர். இதற்குக் காரணம் அக்கட்சிகளின் தலமையே இந்து மதவெறி மற்றும் மலேசாதி ஆதிக்கநலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

அதேசமயம் சாதி இனவாதக் குழுக்களும் பிரமுகர்களும் வேறொரு தவறான கருத்தைக் கொண்டுவள்ளனர். இந்தியாவிலுள்ள வருணாசிரம பார்ப்பனிய இந்துமதம் மற்றும் சாதிய அமைப்பு மார்க்சிய லெனினிய வர்க்கக் கண்ணோட்டத்துக்கு விதிவிலக்கானது; இந்தியாவில் மட்டுமே தனிச்சிறப்பாக நிலவக்கூடியது என்கிறார்கள். இதுவும் ஏற்கக் கூடியதல்ல. முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய சமூக அமைப்புகள் உற்பத்தி முறைகளை ஆய்வு செய்தபோது அபிமானச் சமூதாயத்துக்கு ரோமானியப் பழம்பண்டம் சமூகத்தையும் நிலப் பிரபுத்துவ சமூதாயத்துக்கு ஜெர்மானிய நிலவாடமை சமூகத்தையும் வரவிலக் கணங்களாக மார்க்சு எடுத்துக் கொண்ட பகுப்பாய்வு செய்தார். அவற்றிலிருந்து முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய சமூக அமைப்புகள் உற்பத்தி முறைகளின் பொது விதிகளைத் தொகுத்து தனது வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்தை வரையறுத்தார். இந்தப் பொதுவிதிகள் உலகிலிருந்த எல்லா சமூக அமைப்புகளுக்கும் பொருத்தமாகவே உள்ளன; அதேசமயம் அப்பொது விதிகள் ஒவ்வொரு சமூக அமைப்பின் தனிச்சிறப்பான கூடுதலான இயல்புகளை மறுப்பவையையே எதிரானவையையே அல்ல.

மார்க்சிய வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தை அதன் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தைப் பிரயோகிக்கும் பொது ஒவ்வொரு நாட்டுப் புரட்சியாளர்களும் அதன் பொது விதிகளையும், அந்நாட்டின் தனிச்சிறப்பான அம்சங்களையும் சேர்த்தே பார்க்க வேண்டும் என்று தான் மார்க்சு முதல் மாவோவரை வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால் இங்குள்ள சட்டபூர்வப் போலி கம்யூனிஸ்டுகளும் சரி, சாதிஇனவாதக் குழுக்களும், பிரமுகர்களும் சரி பொதுவிதிகள் அல்லது தனிச்சிறப்பான அம்சங்கள் ஆகிய இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள். மற்றதை மறுக்கிறார்கள்.

Written by

Saturday, 06 September 2008 20:39 -

வருணாசிரம பார்ப்பனிய இந்து வறியும் அதன் அடிப்படையிலான சாதிய அமைப்பும் நமது நாட்டின் தனிச்சிறப்பான அம்சங்கள்; அவற்றை எதிர்த்து ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். இதன் ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் மத்தியிலேயே மீண்டும் தீர்வுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மதலாவதாக, சாதி இனவாதக் குழுவ்களும் பிரமுகர்களும், நமது நாட்டில் வர்க்கங்களே சாதி வடிவங்களில் உள்ளன; எனவே சாதிரீ தியிலான புரட்சிதான் சரியான தீர்வாகும் என்கிறார்கள். குறிப்பாக, நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை தாழ்த்தப்பட்ட, பழங்குடி மக்கள்தான் பாட்டாளி வர்க்கமாக உள்ளனர்; இவர்களின் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவுவதே புரட்சியின் கடமையாகும்; இன்னும் பிற்பட்ட சில சாதிகளை நட்பு சக்திகளாகக் கருதி ஐக்கிய முன்னணி அமைத்து பார்ப்பன பனியா சாதிகளை எதிர்த்துப் புரட்சி நடத்த வேண்டும் என்கின்றனர். இவர்களிலே ஒரு பிரிவினர் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மீலமும், இன்னொரு பிரிவினர் இட ஒதுக்கீட்டின் மீலமும் இந்தப் புரட்சியைச் சாதிக்க வேண்டும் என்கின்றனர்.

ஆனால், பார்ப்பனபனியா கும்பல் தவிர வேறுபிற மலே சாதிகளிலும், குறிப்பாக பிற்பட்ட சாதிகளிலும் நிலப்பிரபுத்துவ தரக அடிகார மதலாளி வர்க்கங்களின் பிரிவினர் உள்ளனர். இந்தச் சாதிகளிலும் உழைக்கும் வர்க்கப் புரட்சிப் பிரிவினர் உள்ளனர். தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி சாதிகளிலும் ஊசலாடும் இடத்தைத் தர சமீகத்தட்டு மக்கள் பிரிவினர் உள்ளனர். எனவே, சாதியரீ தியிலான புரட்சி வேறும் வாய்ச் சவடாகவே இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, வர்க்கப் போராட்டத்தையும் சாதியப் போராட்டத்தையும் இணைத்துப் புரட்சி செய்வ வேண்டும் என்று சில பாலிப் புரட்சிக் குழுவ்களும் சில மார்க்சிய லெனினியக் குழுவ்களும் சில ஆண்டுகளாகவே கிறிவருகின்றன. ஆனால், இதையும் எந்த அடிப்படையில், எந்த முறையில் சாதிப்பது என்று அக்குழுவ்கள் கிறுவே கிடையாது. அவற்றிலே சில குழுவ்கள் பிரமுகர்கள் 1987 ஆகஸ்டில் சன்னையில் கிபி "சாதியும் வர்க்கமும்" பற்றி ஒரு ஆய்வு வரங்கம் நடத்தினார்கள். அதிலும் அதன்பிறகும் இந்த அறிஞர்கள் செய்துள்ள முடிவு எல்லாம் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மலேமும், மலேமும் மலேமும் ஆய்வுகள் நடத்த வேண்டும் என்பதுதானே தவிர முடிவும் தீர்வும் எதுவுமில்லை.

இன்னும் சில குழுவ்கள், குறிப்பாக பீ காரில் சாதி மற்றும் வர்க்கப் போராட்டங்களை இணைக்க முயன்றனர். சாதிரீ தியிலேயே சில அமைப்புகளைக் கட்டினர். ஆனால் அதன் தலமை இயல்பாகவே சாதிவெறி பிடித்துப் போய் பிற சாதிகளின் நிலமற்ற, ஏழை விவசாயிகள் பணிகள் குழந்தைகளையே வெட்டிக் கொல்லும் அளவுக்குச் சீ ரழிந்து போனது. அடூத்தடூத்த சாதிகள் அடூக்குமுறையில் சாதிய ஆதிக்கம் சலுத்தும

Written by

Saturday, 06 September 2008 20:39 -

வகையில் இருப்பதால், இந்தக் கசப்பான முடிவு தவிர்க்க முடியாததானது.

மனநாவதாக, வர்க்கப் புரட்சியின் மீலம் வருணாசிரம பார்ப்பனிய இந்துமத வறியையும் அதன் அடிப்படையிலான சாதிய அமைப்பையும் தகர்த்திட வேண்டும் என்கிற சில மரக்கியலெனினியக் குழுகளின் நிலைப்பாடும் முயற்சியும். இதுவே சரியானதெனக் கருதுகிறோம். ஆனால் "பொதுவான போராட்டங்களில் பங்கு பெற்றால் சாதிய உணர்வு மறைந்துவிடும்" என்று சாதிய ஓடக்கூமுறைகளையும், இந்துமத வறியையும் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு விவகாரத்திலும் தனிச்சிறப்பான முக்கியத்துவம் அளித்து அவற்றுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டும். வர்க்கரீதியாக அணிதிரட்டுவதில் கூட உறுதியாக இருக்கும் போது கிட்டத்தட்ட முழுக்கவும் உழைக்கும் மக்களாக உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி சாதியினரும், பிற்பட்ட சாதிகளிடையே பெரும்பான்மையினரான உழைக்கும் மக்களுமே புரட்சியின் தலமை மற்றும் பிரதான சக்திகளாக இருக்க முடியும். இந்த முறையிலே வருணாசிரம பார்ப்பனிய இந்துவறிக் கும் சாதிய அமைப்புக்கும் எதிரான சக்திகளை ஒன்றுபடுத்தி அவற்றைத் தகர்க்க முடியும். இதற்கு முதற்பணியாக முக்கியப் பணியாகச் செய்ய வேண்டியது, வர்க்கரீதியில் திரட்டப்படும் அமைப்புக்குள் சாதி ஆதிக்க வலிப்பாடுகள், சாதிப் பாசுபாடுகள் அனதத்துக்க்கும் எதிராக இடையறாத போராட்டம் நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அவை புரட்சிகர அமைப்புக்களாக இருக்கவும் ஓடக்கப்படும் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெறவும், ஓடக்கும் சாதி ஆதிக்கத்தை வீழ்த்தவும் முடியும்.

வாசகர் வி.பி.யின் பார்வையிலுள்ள சில தவறுகளையும் சுட்டிக் காட்டவேண்டும். (தேசிய) இனப்பிரச்சினையை மற்றவற்றின் கலவரங்களோடு சேர்க்க முடியாது. (தேசிய) இனங்கள் ஓடக்கப்படுவதாலேயே இனப் போராட்டங்கள் வலெகின்றன. அப்போராட்டங்கள் வர்க்கப் புரட்சிக் குத் தடன அல்ல. புரட்சியின் ஒரு பகுதியாக எடுத்து நடத்தப்பட வேண்டியவையாகவே கருதுகிறோம். சாதி, மதக் கலவரங்களில் ஈடுபடும் உழைக்கும் மக்கள் அணிகள் வலென்றெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களே. புரட்சியின் அனதத்துப் பிரச்சினைகளின் மீதுதான் புரட்சிக் குழுக்கள் ஒன்றிணைய முடியும் தேவிர சாதி, மத, வசுப்புவாத மாயையில் இருந்து மக்களை விடுபட வபைபதற காக மட்டும் ஒன்றிணைய முடியாது. புரட்சியை மட்டும்ல்ல; இந்தப் பணியை கூட எந்த அடிப்படையில், எவ்வாறு மறெ்கொள்வது என்கிற நிலைப்பாட்டில் ஒற்றுமையில் லாதபோது நலண்ணங்கள் மட்டும் போதா.

(1630 நவம்பர் 1990 இதழில் வலெயான களே விபதில் பகுதியிலிருந்து)